

bet, andre kapitalejere eller tredjemand et tab, og der i øvrigt er fare for fortsat misbrug.

Udvalget til Modernisering af Selskabsretten drøftede dette spørgsmål i sin betænkning. Udvalgets medlemmer var enige om, at udgangspunktet i den nye lov fortsat bør være, at vejen ud af et selskab også i tilfælde af uenighed er salg af kapitalandelen. I kapitalsselskaber vil et sådant salg kunne gennemføres enten som salg til de øvrige selskabsdeltagere eller evt. til selskabet. Adgangen til selskabets besiddelse af egne kapitalandele vil her være en forudsætning for, at en indløsningsret kan eksekveres.

Udvalget fremhævede, at det ikke er altid, at en selskabsdeltager er indforstået med at sælge sin andel af selskabet, selvom en eventuel konfliktsituation er blevet så tilspidset, at der reelt foreligger samarbejds-umulighed.

Udvalget foreslog i relation til sådanne situationer at anlægge en principbaseret tilgang, hvorefter domstolens adgang til at pålægge en selskabsdeltager eller selskabet at erhverve en anden selskabsdeltagers andel eller til at udelukke en selskabsdeltager knyttes til de traditionelle misbrugssituationer.

Det foreslåede stk. 2, som er en videreførelse af de gældende regler, behandler imidlertid alene problemet vedrørende adgangen til at udtræde af selskabet. Ved brug af stk. 2 kan det efter omstændighederne tænkes, at den skadevoldende selskabsdeltager reelt »belønnes«, idet denne får adgang til at købe den skadelidtes kapitalandele, uanset at den skadelidte måske har en interesse i at fortsætte i selskabet.

På baggrund heraf foreslås det i stk. 3, at en skadevoldende kapitalejer under tilsvarende betingelser som i stk. 2 også skal kunne tilpligtes at sælge sine kapitalandele til den skadelidte kapitalejer eller til selskabet.

Til § 378

Et erstatningsansvar efter reglerne i §§ 376-377 vil efter omstændighederne kunne dreje sig om anselige økonomiske tab, og der er bl.a. derfor i *stk. 1* foreslået optaget en beføjelse for domstolene til at nedsætte erstatningen, hvis dette findes rimeligt.

Bestemmelsen i stk. 1 er en videreførelse af de gældende regler i aktieselskabslovens § 143, stk. 1, og anpartsselskabslovens § 80 d, stk. 1.

Det fremgår ikke udtrykkelig af bestemmelsen, at nedsættelsen kun kan ske, når der foreligger en uagtsomhed, der kan betegnes som simpel. I praksis har domstolene kun ganske undtagelsesvist og i tilfælde af grov uagtsomhed nedsat erstatningen, hvilket er i overensstemmelse med lovens hensigt.

Den i *stk. 2* foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler i aktieselskabslovens § 143, stk. 2, og anpartsselskabslovens § 80 d, stk. 2, hvoraf det fremgår, at hvis flere samtidig er ansvarlige, hæfter de alle solidarisk for erstatningen.

Som en naturlig følge af reglen i stk. 1 bestemmes det i *stk. 2, 2. pkt.*, at den, hvis ansvar er lempet efter reglerne i stk. 1, i forhold til de andre kun er ansvarlig med det nedsatte beløb.

Med hensyn til regressen mellem flere ansvarlige bestemmer *stk. 2, 3. pkt.*, overensstemmende med almindelige regler, at den, der har betalt erstatningen, kan afkræve hver enkelt af de andre ansvarlige dennes del under hensyn til størrelsen af den pågældendes skyld, og omstændighederne i øvrigt.

Til § 379

Bestemmelserne i den foreslåede § 379 er en videreførelse af bestemmelserne i aktieselskabslovens § 144 og anpartsselskabslovens § 80 e. Dog foreslås bestemmelsen fremover også at omfatte ejerboogsførere og medlemmer af selskabets eventuelle tilsynsråd.

Den i *stk. 1* foreslåede bestemmelse fastsætter, at generalforsamlingen træffer beslutning om, at selskabet skal anlægge søgsmål mod stiftere, medlemmer af ledelsen, vurderingsmænd, revisorer, granskningsmænd, ejerboogsførere eller kapitalejere efter reglerne i §§ 376-377.

Bestemmelsen omfatter den situation, hvor generalforsamlingen har meddelt medlemmerne af ledelsen decharge, dvs. ansvarsfrihed for deres ledelse af selskabet i det tidsrum regnskabet omfatter. En sådan beslutning udelukker, at der senere rejses søgsmål til erstatning mod de pågældende for tab, som de menes at have påført selskabet.

De i *stk. 2-4* foreslåede regler tager stilling til, hvorvidt en meddelt decharge eller en beslutning om ikke at rejse erstatningssag udelukker, at sådan sag alligevel anlægges.

Det bestemmes i *stk. 2*, at en erstatningssag alligevel kan anlægges, såfremt der ikke angående generalforsamlingens beslutning eller det forhold, hvorpå søgsmålet bygger, er givet generalforsamlingen i alt væsentligt rigtige og fuldstændige oplysninger. Denne regel er i overensstemmelse med, hvad der allerede nu er gældende ret.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder en mindretalsbeskyttelse. Det bestemmes her, at hvis kapitalejere, der repræsenterer mindst en tiendedel af selskabskapitalen, har modsat sig beslutningen om decharge eller om at undlade retssag, kan erstatningssag dog rejses af enhver kapitalejer.